# Приповідки 31

Притчі Лемуела: добра засада 1-9; похвала чеснотливій жінці 10-31

1 Слова царя Лемуела, царя Масси, | що їх навчила його мати:

2 Що, сину мій? Що, сину мого лона? | Що, сину моїх обітниць?

3 Не віддавай жінкам твоєї сили, | ні твого серця тим, що царів гублять.

4 То не царям, о Лемуеле, | не царям вино пити, | ані князям бажати п'янких напоїв!

5 Щоб вони, напившись, знову не забули, | та не покривили суду всіх, що пригноблені.

6 Дайте п'янких напоїв тому, що погибає, | і вина тим, яким на серці гірко;

7 нехай п'є й забуде свої злидні, | і нехай більше не згадує про своє горе.

8 Відкрий твої уста на користь німого, | для всіх, що їм виречено погибель.

9 Відкрий твої уста, суди по правді, | розсуди діло бідного та сіромахи.

10 Жінку цнотливу - хто її знайде? | Ціна її вища над перлини!

11 Серце її мужа покладається на неї; | йому не бракуватиме прибутку.

12 Вона чинить йому добро, не зло, | покіль віку в неї.

13 Дбає про льон та вовну, | радо працює власними руками.

14 Вона, немов ті кораблі купецькі, | здалека хліб привозить.

15 Встає удосвіта, дає домашнім їжу, | і пай своїм слугиням.

16 До поля придивляється і його купує, | і з власних рук дорібку виноградник садить.

17 Стан вона свій підперізує міцно, | й береться жваво до роботи.

18 Бачить, що її праця процвітає, | світло її вночі не гасне.

19 Руки до кужеля простягає, | а пальці її держать веретено.

20 Вона для вбогого розтуляє долоню, | нужденному подає руку.

21 Сніг не страшний для її хати, | бо вся її сім'я одягнена подвійно.

22 Покривала вона собі готує, | льон тонкий і порфіра - її одежа.

23 Мужа її шанують у воротях, | як засідає зо старшинами краю.

24 Вона тче тонке полотно й продає, | і пояси купцеві доставляє.

25 Сила й гідність - її одежа, | і вона собі сміється з прийдешнього дня.

26 Уста свої з мудрістю відкриває, | доброта науки на язиці в неї.

27 Ретельно наглядає за ходом справ у хаті, | хліба не знає їсти, нічого не робивши.

28 Діти її встають і її величають, | муж її теж її вихваляє.

29 Сила було жінок цнотливих, | ти ж перевищила усіх їх.

30 Краса - річ оманлива, врода - марна; | жінка, що Господа боїться, - така хвали достойна!

31 Дайте їй з того, що надбали її руки, | і нехай її вчинки хвалять її при брамі.